

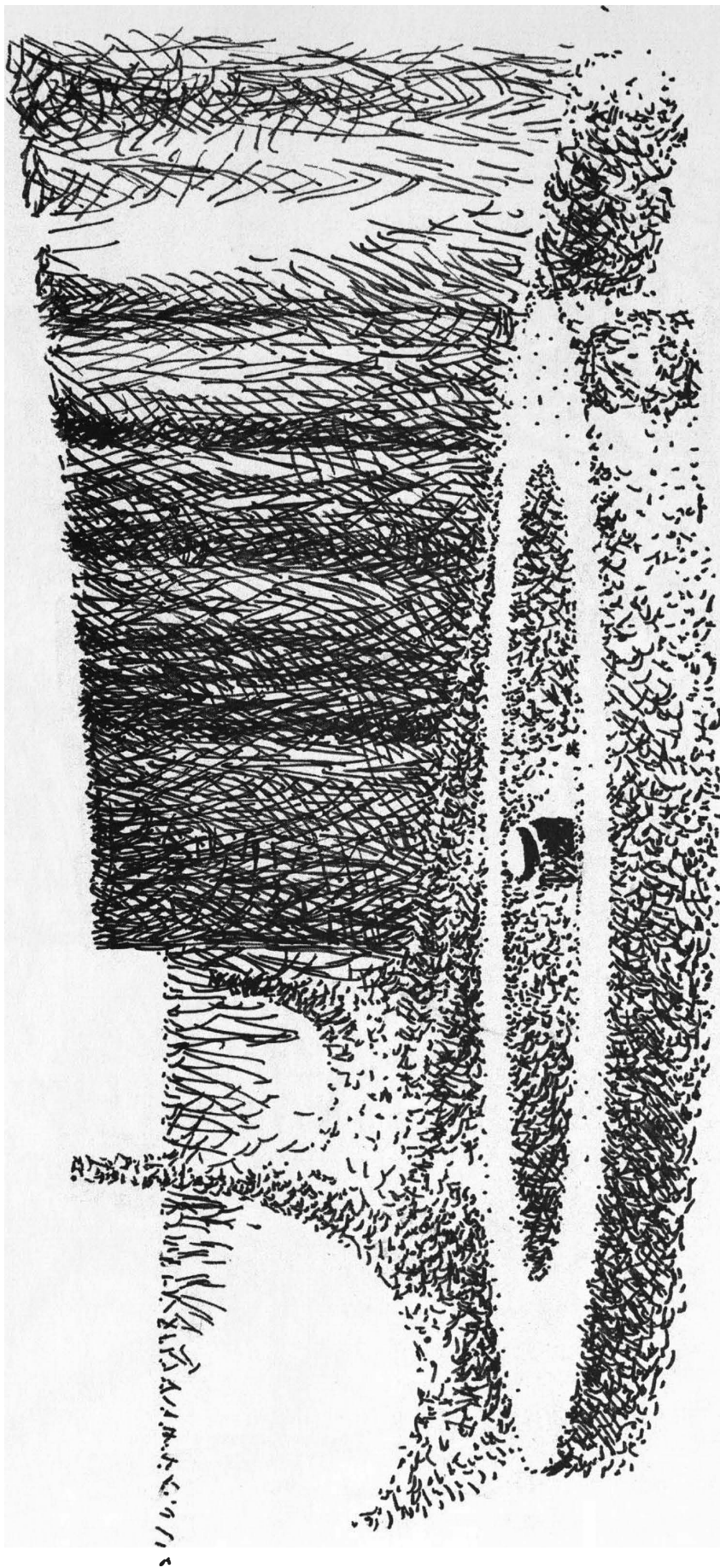

Trollskogen : Torna Hållstad den 18. juni 95
with love to Anne. 19. juni 95

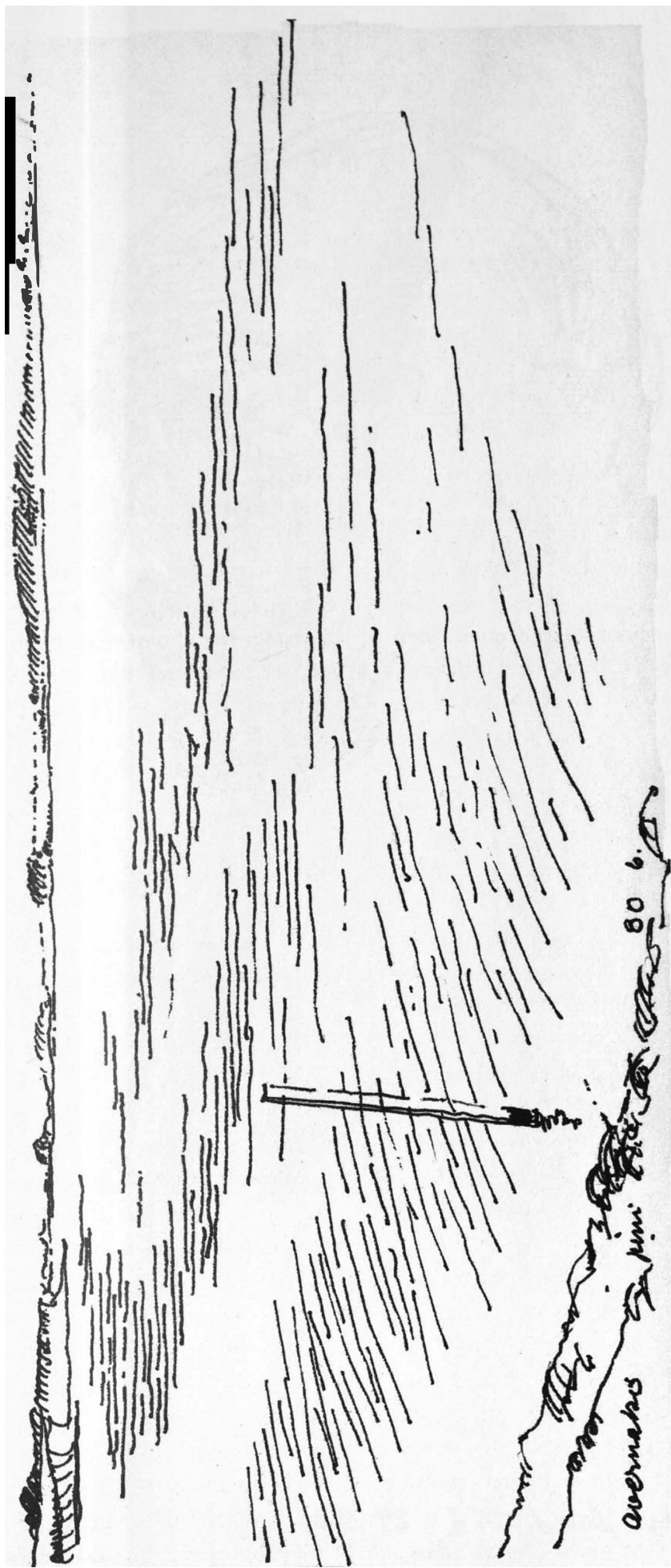
Sven. L.

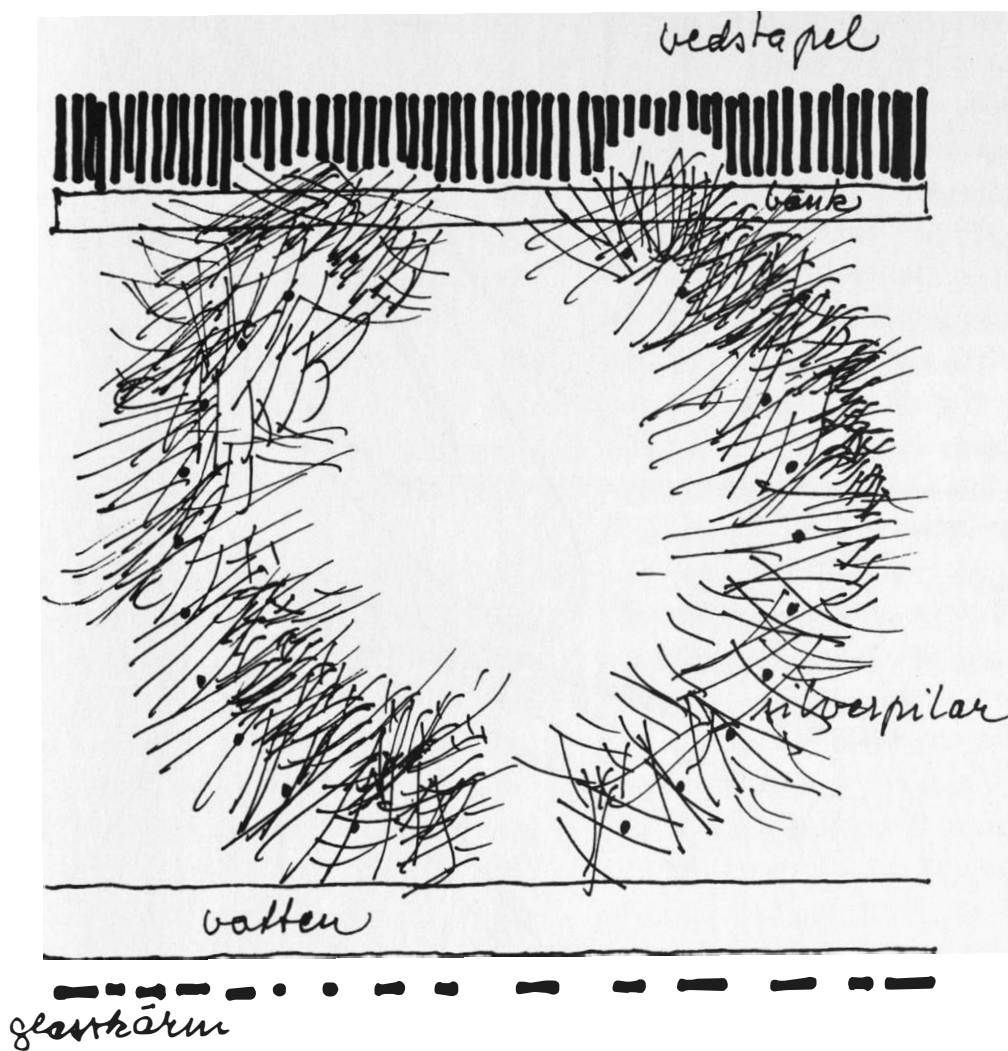
original et en deux parties

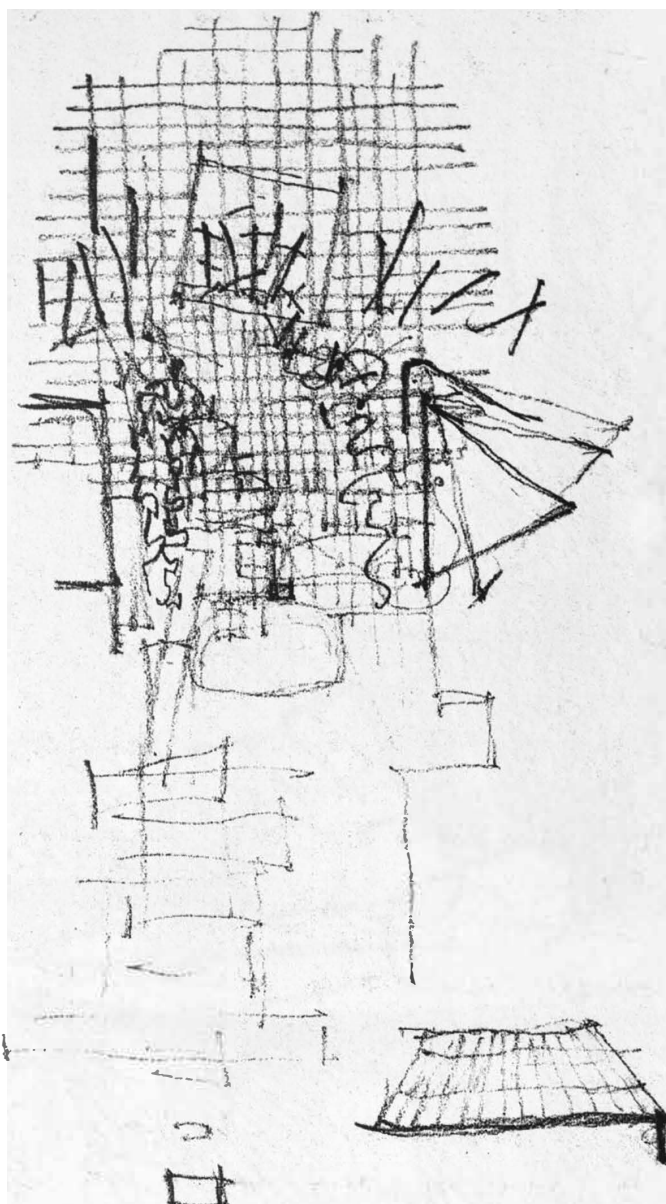
Marnas Have, 1978 - 14x21 cm

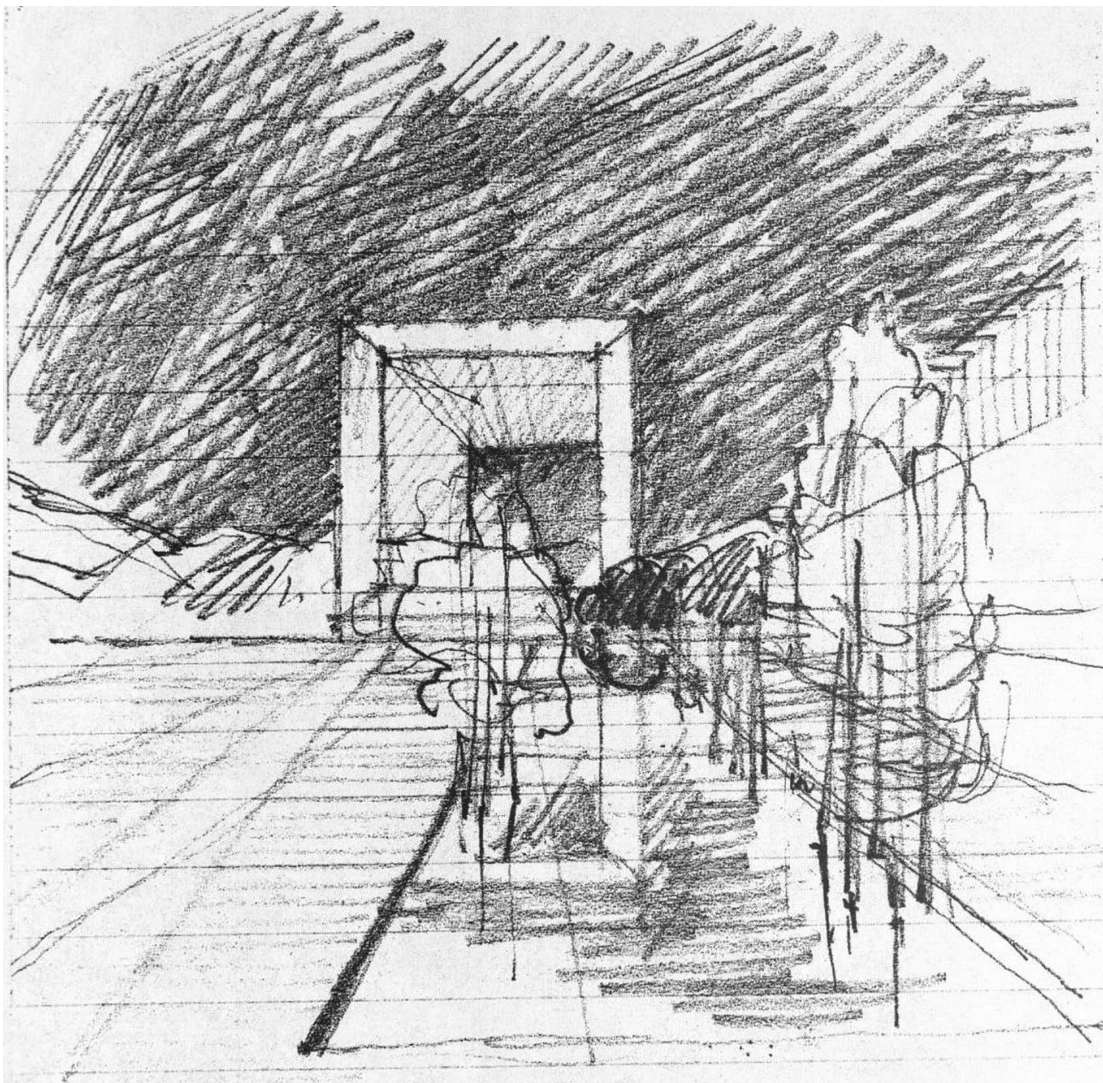
avermakus
pini
80 6.1

eller belysningen udgøres af regelmæssige
striker af rel. lave lamper i fuge
mellem "plixme".

Tête de la Défense, 1995 - 12x18 cm

Den fjärde skissen till aleteärket: Le Defense

SKITSERNES FORTÆLLING

af Steen Høyer, landskabsarkitekt, professor

Et kig i en skitsebog er både et kig i sindet og i værkstedet. En historie der giver indblik i den personlige baggrund og arbejdsprocessens vilkår. Et indblik i en udvikling, der er nøglen til en værkforståelse - ikke mindst i en tid hvor den tegnede skitse er under pres af de elektroniske billedmaskiner.

Sven-Ingvar Anderssons skitsebog er både fyldig, homogen og spænder over et forløb på 40 år. Interessen for tegning stammer fra ungdomsårene, men blev kraftigt stimuleret af studierne i Lund hos kunsthistorikeren Ragnar Josephsson. I „Et konstvärks födelse“ analyserer han skitse- ringens betydning for renselse og forvandling mod klarhed i en række klassiske værker, og får herved indkredset kunstens væsen. Måske har skitsens betydning fået en særlig vægt og indirekte forpligtiget i arbejdet med „Museet för Dekorativ Konst“ i Lund, der var Ragnar Josephssons idé, der virkeliggjordes som et gen- nembrud i 50ernes slutning med Sven-Ingvar Andersson som landskabsarkitekt.

Skitsebogen er et værktøj, men bliver samtidig en forpligtigelse - fordi udvikling, fremtid og resultater er på spil. En forpligtigelse til at vælge og til at handle. Det kræver igen to helt funda- mentale egenskaber - viden og tillid. Men for- udsætningen for skitsen som arbejdsredskab er helt grundlæggende overbevisningen om, at mennesket og den kunstneriske dimension er bærende for det arkitektoniske udtryk. Simpelt måske, men ingen selvfølge i praksis.

Sidder man med Sven-Ingvar Anderssons skitse- bøger, opdager det analytiske blik hurtigt en række grupperingsmuligheder. Der er byrum, haver, mennesker, blomster og croquistegninger - men der også skulpturer, smykker, kjoler, por- trætter og stole, foruden landskaber, antikke stu- dier, barer og dagligstuer. Bemærkelsesværdigt er dog antallet af skitser med mennesker. Grup-

peringerne bliver dog hurtigt uinteressante, fordi de højst kan bruges til at rubricere og stable. Skitsernes arbejde med komposition og lys bli- ver et tydeligt og gennemgående træk, men bredden i motivvalget bliver tilbage som det karakteristiske og mest interessante.

Det man finder bemærkelsesværdigt fastholdes og spejler naturligvis ens verden og ens væsen. Den erfaring man høster her, spejler sig igen i ens handlinger i praksis - og ringen er sluttet.

Bredden i Sven-Ingvar Anderssons skitsebøger er vigtig fordi spændvidden er forudsætningen for overblik, og overblikket er forudsætningen for nuancering. Overblik og nuancering kunne også være koderne til forståelse af de udførte projekter - men den sammenhæng er som nævnt ganske naturlig.

Overblik og nuancering har en kerne - og den kerne findes i engagementet i og forståelsen for mennesket - behovet for oplevelse og eventyr, og behovet for tryghed og frihed, behovet for ensomhed, fællesskab, opmærksomhed og til- lid samt alle de andre afgørende faktorer i livet. Studiet af hele dette ufattelige spekter hører tra- ditionelt til forfatterens regi, men i virkelighe- dens rum er mulighedernes tilstedeværelse alt afgørende. Dette tema er betydningsfuldt, fordi det rummer nøglen til samtlige projekter, og for- klarer den del af en kunstnerisk handling, det nu er muligt at beskrive.

Dette aspekt forklarer også de mange menne- sker i skitserne, og det ligger desuden i forlæn- gelse af Sven-Ingvar Anderssons store interesse for teater og opera, hans diplomatiske evner som forhandler og almindelige omhu og omsorg for medmennesker i hverdagen.

En del vil sikkert undre sig over de forholdsvi- s få skitser af natur og landskaber. Når de fore-

kommer, er motivet ikke den scenografiske opbygning, men for eksempel lyset eller det ornamentale, der er det egentlige hovedmotiv. Naturens landskaber er i sig selv ikke særligt interessante, fordi de ikke indeholder et menneskeligt indgreb, og dermed muligheden for et kunstnerisk udtryk. Men specielle stemninger og forhold kan naturligvis studeres.

Skitserne forestiller altid noget konkret, der er ingen abstrakte mønstre og ingen formelle kompositioner. Det er tankevækkende for en tid, da det konkrete og ekspressivt abstrakte formsprog havde sin guldalder i det 20. århundredes midte, og hvor mønstre, strukturer og formsystemer blev brugt flittigt og var til stor inspiration i arkitektkredse. Lige så usædvanligt er det i dag - hvor brugen af „citater“ er udbredt, og hvor arkitekturens dialog er præget af abstrakt, filosofisk tænkning.

Sven-Ingvar Andersson har tidligt været bevidst om forskellen mellem billedkunst og arkitektur, for slet ikke at tale om resultatet der opstår ved at blande halvt af hver. Ingen står isoleret fra sin samtid, billedkunstens klassiske hovedværker er velkendte - 17hundredtallets Claude Lorrain er den foretrukne - og Alberto Giacometti, Jean Arp og Isamu Noguchis skulpturer er beundret og respekteret - for deres præcision, æstetiske økonomi og rumlige udtryk. Men det er værkeres ånd der beriger, selve formudtrykket forbliver skulptørens ejendom.

Denne viden og respekt for det rent billedkunstneriske er forudsætningen for det personlige landskabsarkitektoniske sprog, der udvikles i dialog med tiden, mennesket, plante- og stenmaterialet - som en proces eller et handlingsforløb, der er grundlæggende forskellig fra den rene hensigt, der ligger til grund for det billedkunstneriske værk.

Derfor forestiller skitserne altid en del af den sansede og oplevede verden. Den verden der skal udforskes for at kunne sublimeres. Utopien, abstraktionen og det teoretisk mulige er ikke in-

teressant - langt fra - når virkeligheden er lige uden for vinduet.

Æstetisk økonomi, præcision, enkelhed og nøjsomhed er tæt forbundne størrelser i god opførsel. Det at nyde vindens leg med gardinet på et skotsk Bed & Breakfast er forholdsvis enkelt. Men det at tegne oplevelsen uden egentlig noget formål er straks vanskeligere. Det kræver både øjeblikkets fascination, koncentration - samt erkendelse af, at alle oplevelser og al viden på underfundig vis indgår i den sum, der kaldes erfaring, og som altid genspejles i vore handlinger. Endelig kunne gardinet jo en dag gå hen og blive til slyngplanter på en gavl - værre kan det vel heller ikke gå!

Æstetisk økonomi, enkelhed, præcision og udholdenhed lyder umiddelbart ikke særligt festligt. Men i virkeligheden er de fantasiens, eventyrets og festens negation og forudsætning. Eventyret eksisterer ikke uden hverdagen, og derfor er de enkle rammer og de frodige, poetiske indfald nødvendige ingredienser i skitsebogen, så vel som i alle andre forhold.

Balancen er kodeordet, og balancegangen mellem det trivielle og det fantastiske er oftest hårfin. Forudsætningen for at mestre den kunst er evnen til at kunne genopdage det unikke i det almene. Her kommer de gentagne hverdags-hændelser i skitse materialet igen til orde med fuld styrke.

Balancen er nødvendig. Balancen mellem overblik og nuance, rum og stof, aktivitet og ro. Nødvendigt for liv, da „ting tager tid“ - og pausen er koncentrationens forudsætning.

Mellem hverdagens skitser er der altid pauser. Som praktikant på Sven-Ingvar Anderssons tegnestue, blev jeg som yngste mand dybt forundret over meldingen lidt i 10: „Jeg henter noget brød til formiddagskaffen“ - men naturligvis - det var en vigtig sag, og den kunne let overses af mindre erfarne medarbejdere.

Katalog til udstillingen, *exhibition catalogue*

SVEN-INGVAR ANDERSSON

2002

Sven-Ingvar Andersson 2002
- havekunstens idé

Dansk Arkitekturcenter
Gl. Dok
Strandgade 27
DK-1401 Kbh. K

Udstillingskatalog udgivet i anledning af landskabsarkitekt, professor Sven-Ingvar Anderssons 75-års dag d. 22. august 2002.

Sven-Ingvar Andersson 2002 - garden art and beyond

Catalogue published on the occasion of the 75th anniversary of landscape architect, professor Sven-Ingvar Andersson.

Published by: Udstillingen Sven-Ingvar Andersson 2002
Editor: Steen Høyer
Graphics & layout: Nicolai Bo Andersen, arkitekt maa
Translation: Dan A. Marmorstein & Anne Whiston Spirn
(*Letter from my henyard*)
Reproduction: F. Hendriksens Eftf. A/S
Print: P.J. Schmidt A/S
Copyright: Udstillingen Sven-Ingvar Andersson 2002

Kataloget er udgivet med støtte fra:
Published with grants from the foundations:

Dronning Margrethe og Prins Henriks Fond - Augustinus
Fonden - Margot og Thorvald Dreyers Fond - Havekultur-
fonden - Foreningen Realdanmark og Ruth og Finn Riis-
Hansens Familiefond

I kommission hos:
On commission at:

Arkitektens Forlag
Strandgade 27 A
DK-1401 København K

tlf. +45 32 83 69 00
E-mail: eksp@arkfo.dk
www.arkfo.dk

ISBN 87-98 90 60-0-3